

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA PENALA
Dosar nr. (.../.../...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 03 Mai 2022
Completul de judecată compus din:
PREȘEDINTE (...)
Judecător (...)
Grefier (...)

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia a fost reprezentat de doamna procuror (...)

Pe rol apelul declarat de inculpatul C. împotriva sentinței penale nr. 19/09.02.2022 pronunțată de Judecătoria Avrig în dosarul penal nr. (.../.../...).

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă domnul avocat B., apărătorul ales ai inculpatului apelant C., lipsă fiind inculpatul.

Procedura de citare este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care:

Instanța învederează că a fost prorogată pronunțarea cu privire la cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei din infracțiunea prevăzută de art. 335 alin.1 C.pen. în infracțiunea prevăzută de art. 335 alin.2 C.pen. formulată de inculpat și a fost antamată o eventuală punere în discuție a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art.335 alin.2 C.pen., respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România”

Instanța solicită apărătorului ales al inculpatului C. și reprezentantei Ministerului Public să formuleze concluzii cu privire la admisibilitatea unei astfel de sesizări și pe fondul sesizării.

Domnul avocat B., apărătorul ales ai inculpatului apelant C., în ceea ce privește admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunea invocată de instanță, depune la dosar concluzii scrise.

Susține că are o altă opinie, diferită față de cea a Curții de Apel Alba Iulia, deoarece în speță, inculpatul deține un permis de conducere provizoriu care îi dă dreptul de a conduce pe teritoriul Marii Britanii, nu și în România, permis care, în urma verificărilor a rezultat că este valabil și apreciază că există date suficiente și probe suficiente la dosar, pentru ca instanța de apel să-și formeze o opinie și să aprecieze că este întrunită condiția de la art.335 alin.2 C.pen., privind forma atenuată a infracțiunii de conducere pe drumurile publice cu un permis necorespunzător.

Susține că textul de lege prevăzut la art.335 alin.2 C.pen. este predictibil și destul de bine explicat și apreciază că sunt discuții cu privire la acesta și este de notorietate că deciziile

date de instanța Curții de Apel Alba Iulia cât și instanța Curții de Apel Cluj au devenit din fericire izvor de drept pentru ceilalți participanți la actul de justiție, și, din acest punct de vedere, apreciază că instanța Curții de Apel Alba Iulia are posibilitatea să pronunțe o încheiere prealabilă cu privire la schimbarea acestei încadrări pe acest articol fără a mai cere părerea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta Ministerului Public susține că procurorul și-a exprimat la termenul anterior punctul de vedere în ceea ce privește încadrarea juridică a faptei, achiesând la cele susținute de apărătorul ales.

Susține că practica în acest domeniu cu privire la aceste infracțiuni a devenit contradictorie, într-o perioadă era constantă în sensul art.335 alin.1 C.pen., însă între timp s-au pronunțat mai multe hotărâri în sensul celor susținute atât de către apărare cât și de acuzare în apel.

Arată că nu s-a pronunțat o decizie de recurs în interesul legii cu privire la această chestiune și din această perspectivă apreciază că sesizarea cu o întrebare prealabilă este admisibilă și discutabil ar fi doar dacă este vorba de o chestiune complexă, încât să ducă la o asemenea dezlegare, în condițiile în care, așa cum a mai arătat, există practică în acest sens și dacă instanța apreciază că este o chestiune care prezintă și complexitate, solicită admiterea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Domnul avocat B., apărătorul ales ai inculpatului apelant C., arată că instanța Curții de Apel Alba Iulia în mod surprinzător pentru apărare s-a pronunțat pe solicitarea inculpatului de schimbare a încadrării juridice a faptei print-o încheiere preliminară, susținând că acest lucru nu se uzitează peste tot, deși este un principiu juridic potrivit căruia așa ar trebui să se desfășoare și apreciază că din acest punct de vedere ar fi trebuit reglementată această problemă.

Arată că apărătorii, de multe ori când solicită schimbarea încadrării juridice, judecătorul se pronunță odată cu fondul, fiind lipsiți de posibilitatea de a construi o apărare pe noua încadrare și de a formula concluzii și apreciază că și din acest punct de vedere, nu ar fi necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Instanța învederează că în situația în care se va admite sesizarea, în baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală se va dispune suspendarea soluționării cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a deciziei privind chestiunea de drept supusă dezlegării, iar în cazul respingerii sesizării, cauza va fi repusă pe rol și se va stabili un nou termen de judecată.

CURTEA DE APEL

În deliberare,

Va stabili la data de 04 mai 2022 termen de pronunțare cu privire la eventuala sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art.335 alin.2 C.pen., respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?”.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Stabilește la data **de 04 mai 2022** termen de pronunțare cu privire la eventuala sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art.335 alin.2 C.pen., respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?”.

Pronunțată în ședința publică de la 03 mai 2022.

Președinte,
(...)

Judecător
(...)

Grefier
(...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 04 Mai 2022
Completul de judecată compus din:
PREȘEDINTE (...)
Judecător (...)

Grefier (...)

La dezbateri, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia a fost reprezentat de doamna procuror (...)

Pe rol se află pronunțarea cu privire la eventuala sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art.335 alin.2 C.pen., respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?”

Mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 03 mai 2022 când, în baza art.391 alin.1 din Codul de procedură penală, instanța a stabilit termen de pronunțare la data de 04 mai 2022, încheiere care face parte integrantă din prezenta încheiere.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, reține următoarele:

I. Obiectul cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri de dezlegare a unor chestiuni de drept.

Curtea de Apel Alba Iulia, din oficiu, a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art.335 alin.2 C.pen., respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?”

II. Expunerea succintă a cauzei

1. Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Avrig emis în data de 17.03.2021 în dosarul de urmărire penală nr.(.../P/...), înregistrat pe rolul Judecătoriei Avrig sub nr.(.../.../...) s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului C., cu datele de identificare la dosar, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută de art.335 alin.1 C.pen., și a infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art.323 C.pen., cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.

Prin încheierea pronunțată de data de 4.02.2022 Judecătoria Avrig a respins cererea inculpatului de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută de art.335 alin.1 C.pen. în infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută de art.335 alin.2 C.pen.

2. Prin sentința penală nr.19/2022 pronunțată la data de 09.02.2022 în dosarul nr.(.../.../...), Judecătoria Avrig a dispus următoarele:

În baza art.335 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.396 alin.10 C.proc.pen., a condamnat inculpatul C., la pedeapsa de 11 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere.

În baza art.323 C.pen., cu aplicarea art.396 alin.10 C.proc.pen., a condamnat același inculpat C. la pedeapsa de 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals.

În baza art.38 alin.1 C.pen., raportat la art.39 alin.1 lit.b C.pen., a aplicat inculpatului C. pedeapsa cea mai grea, de 11 luni închisoare, la care s-a adăugat un spor de 1 lună, rezultând pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art.91 alin.1 C.pen., a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o durată de 2 ani, potrivit art.92 alin.1 C.pen..

În sentință instanța a reținut în esență următoarele:

În fapt, în data de 06.10.2015, ora 11⁰⁰, inculpatul C. a fost depistat și oprit în trafic pe D.N. 1 în localitatea (...), jud. Sibiu, de organele de poliție aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în timp ce conducea autoturismul marca (...) cu numărul de înmatriculare (...), fără a deține permis de conducere, iar la momentul opririi a prezentat organelor de poliție permisul de conducere fals cu seria (...), aparent emis de autoritatea competentă din Portugalia

S-a reținut că inculpatul mai deține un permis de conducere provizoriu emis de autoritățile din Londra în anul 2012, având seria (...).

S-a arătat că din adresa I.G.P.R. – Centrul de Cooperare Polițienească Internațională rezultă faptul că permisul de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Londra, la care inculpatul face referire, nu este valabil în afara teritoriului Marii Britanii.

În drept, s-a arătat că faptele inculpatului C., de a conduce pe drumurile publice autoturismul marca (...) cu numărul de înmatriculare (...), fără a poseda permis de conducere, și de a prezenta pentru control organelor de poliție un permis de conducere fals, seria (...), realizează conținutul constitutiv al infracțiunilor de conducerea unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută de art.335 alin.1 din C.pen. și uz de fals, prevăzută de art.323 C.pen., cu aplicarea art.38 alin.1 din C.pen.

Prin urmare, instanța a hotărât condamnarea inculpatului C. la pedeapsa de 11 luni închisoare, în baza art.335 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.396 alin.10 C.proc.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere, și la pedeapsa de 3 luni închisoare, în baza art.323 C.pen., cu aplicarea art.396 alin.10 C.proc.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals.

3. Împotriva sentinței penale nr.19/2022 pronunțate la data de 09.02.2022 în dosarul nr.(.../.../...) de Judecătoria Avrig, a declarat calea de atac a apelului inculpatul C., solicitând, în esență, printre altele, schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art.335 alin.1 Cod penal în cea prevăzută de art.335 alin.2 Cod penal și aplicarea unei pedepse orientate spre minimul redus cu 1/3 pentru aceasta infracțiune.

În motivarea apelului s-a susținut, în esență, că în mod greșit prima instanță a respins cererea inculpatului de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art.335 alin.1 Cod penal în cea prevăzută de art.335 alin.2 Cod penal, deoarece inculpatul deține un

permis de conducere valabil pe teritoriul Regatului Unit care nu îi dă dreptul de a conduce vehicule în România, iar, deși inculpatul a uzat de procedura abreviată a recunoașterii învinuirii, instanța, în considerarea dispozițiilor art.377 alin.4 C.proc.pen., nu era ținută de încadrarea juridică dată faptelor prin rechizitoriu.

4. În cursul judecării apelului

Curtea de Apel Alba Iulia a pus în discuție cererea inculpatului de schimbare a încadrării juridice a faptei din infracțiunea prevăzută de art.335 alin.1 C.pen. în infracțiunea prevăzută de art.335 alin.2 C.pen., iar la termenul de judecată din 3.05.2022, în vederea soluționării acestei cereri și a stabilirii în mod corect a încadrării juridice a faptei pentru care inculpatul a fost trimis în judecată și condamnat în prima instanță, Curtea a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art.335 alin.2 C.pen., respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?”

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept:

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că sesizarea este admisibilă, motivat de faptul că practica judiciară în acest domeniu cu privire la cele două variante ale infracțiunii în discuție a devenit contradictorie, într-o perioadă fiind constantă în sensul reținerii prevederilor art.335 alin.1 C.pen., însă între timp s-au pronunțat mai multe hotărâri în sensul reținerii prevederilor art.335 alin.2 C.pen.

Apărătorul ales al inculpatului apelant C. a susținut că sesizarea este inadmisibilă, raportat la faptul că este lipsit de orice echivoc faptul că, de vreme ce inculpatul deține un permis de conducere provizoriu care îi dă dreptul de a conduce pe teritoriul Marii Britanii, nu și în România, permis cu privire la care, în urma verificărilor s-a stabilit că este valabil, suntem în prezența infracțiunii prevăzute de art.335 alin.2 C.pen.

IV. Admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație Justiție și punctul de vedere al instanței.

Curtea constată, prin prisma prevederilor art.475 C.proc.pen., că sesizarea este admisibilă pentru următoarele considerente:

-cauza se află pe rolul Curții de Apel Alba Iulia, instanță investită cu soluționarea acesteia în ultimă instanță - apelul formulat împotriva sentinței penale nr.19/2022 pronunțate la data de 09.02.2022 în dosarul nr.(.../.../...) de Judecătoria Avrig;

-există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei; în decizia nr.65/29.09.2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, chestiunea de drept trebuie să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei;

-asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și, conform verificărilor efectuate, nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având același obiect.

Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Curtea de Apel arată că situația juridică a dreptului de a conduce vehicule pe drumurile publice din România al persoanelor care posedă exclusiv un permis provizoriu emis de autoritățile din Regatul Unit al Marii Britanii, așa cum este cel deținut de inculpatul din prezenta cauză, a condus la apariția unei practici juridice neunitare, problema de drept fiind susceptibilă de interpretări diferite, în sensul celor ce se vor arăta în continuare.

Conform art.335 alin.1 C.pen „Conducerea unui vehicul fără permis de conducere”:

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Prin urmare, art.335 alin.1 C.pen. reglementează varianta-tip a infracțiunii, respectiv conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care nu posedă permis de conducere, iar alineatul al doilea al aceluiași articol prevede o variantă atenuată a infracțiunii.

Într-o primă orientare jurisprudențială (din care menționăm cu titlu exemplificativ decizia nr.569/2021 din 6 mai 2021 a Curții de Apel Galați) s-a considerat, în esență, că deținerea unui permis de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie nu este, în sine, suficientă pentru a considera că cel depistat conducând un vehicul pe drumurile publice din România, fără a deține și un permis de conducere valabil conform legislației din România, a săvârșit infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere în varianta atenuată prevăzută de art.335 alin.2 teza finală C.pen., concluzionându-se că fapta săvârșită în aceste circumstanțe întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art.335 alin.1 C.pen. În argumentarea acestei interpretări, s-a arătat că permisul respectiv nu este unul veritabil, nefiind obținut în urma promovării unui examen care să ateste că posesorul său avea abilitățile necesare conducerii autovehiculului în condiții de siguranță pe drumurile publice, ci doar pe baza unei simple cereri în vederea dobândirii unor asemenea abilități. S-a arătat că acest permis provizoriu conferă dreptul inculpatului de a conduce autoturisme (având afișat la loc vizibil inscripția „L“- echivalentul școlii de șoferi) doar pe teritoriul Marii Britanii, în prezența unei alte persoane însoțitoare (în vârstă de cel puțin 21 de ani) care deține un permis de conducere definitiv de minim 3 ani, cu o viteză maximă de circa 65 km/h, și doar în vederea dobândirii cunoștințelor pentru a se putea prezenta la examenul pentru dobândirea permisului de conducere definitiv, practic, permisul provizoriu fiind echivalentul școlii de șoferi din România.

Într-o a doua orientare (regăsită, cu titlu exemplificativ în sentința penală nr.21 din 25 ianuarie 2018 a Judecătoriei Șimleu Silvaniei, definitivă prin decizia penală nr.805/A/2018 a Curții de Apel Cluj și în decizia penală nr.205/A din 25 aprilie 2019 a Curții de Apel Târgu Mureș) s-a opinat în sens contrar, fapta de a conduce un vehicul pe drumurile publice din România exclusiv în baza permisului provizoriu valabil în Marea Britanie fiind încadrată juridic în varianta atenuată a infracțiunii, cu argumentarea că, deși persoana în cauză nu deține permis de conducere valabil în România, are un permis de conducere provizoriu emis de autoritățile engleze, astfel că este incidentă situația reglementată de 335 alin.2 ultima ipoteză din Codul penal, respectiv (persoana) „care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România”, deoarece permisul provizoriu nu este recunoscut de Convenția asupra circulației rutiere (Viena, 1968), acesta nefiind valabil în afara țării emitente, considerându-se așadar că la momentul comiterii faptei de conducere fără permis în contextul analizat inculpatul nu avea dreptul de a conduce autovehicule pe teritoriul României.

Referitor la permisul de conducere provizoriu în discuție, pe care îl deținea și inculpatul apelant din prezenta cauză (fila 23 d.u.p.), Curtea reține că în adresa nr.1161063/14.03.2012 a Centrului de Cooperare Polițienească Internațională (aflată la fila 37 d.u.p.), se menționează că permisul de conducere provizoriu britanic intitulat „Provisional Driving Licence” nu este valabil în afara teritoriului Marii Britanii, fiind *emis* de autoritatea britanică, respectiv Driving Vehicle and Licencing Authority (DVLA), persoanelor care doresc să dobândească deprinderile necesare conducerii de autovehicule.

Se arată în continuare în aceeași adresă că permisul de conducere provizoriu are înscrisă mențiunea „PROVISIONAL L” în partea stângă sus, iar în partea superioară mențiunea „PROVISIONAL DRIVING LICENCE”, titularii unor asemenea permise provizorii putând conduce autovehicule doar pe teritoriul Marii Britanii, în anumite condiții restrictive:

- autovehiculul trebuie să aibă afișat în loc vizibil litera „L” (*echivalent ȘCOALA ȘOFER*);

- viteza maximă de deplasare trebuie să fie 40 mile/oră (circa 65 km/oră);

- posesorul permisului provizoriu trebuie să fie însoțit de către un posesor de permis de conducere definitiv (full driving license) care să-l fi dobândit de cel puțin trei ani;

- vârsta minimă a persoanei însoțitoare trebuie să fie de cel puțin 21 de ani.

Distinct de cele menționate în adresa de mai sus, Curtea mai arată că pentru obținerea permisului provizoriu limita de vârstă a solicitantului este de 15 ani și 9 luni, fiind impusă și o condiție privind abilitatea de a citi numărul de pe plăcuța de înmatriculare de la o distanță de 20 de metri, precum și obligația de a locui cu forme legale în Regatul Unit al Marii Britanii pentru cel puțin 185 de zile în total, în ultimele 12 luni, fiind necesară și plata unei taxe (în cuantum de 34£ la formularea cererii online), conform datelor disponibile pe pagina oficială a guvernului britanic (<https://www.gov.uk/apply-first-provisional-driving-licence>).

Totodată, Curtea arată că *modul de obținere a acestuia implică exclusiv anumite formalități*, cum ar fi trimiterea unui formular online sau prin poștă ori prezentarea în persoană la sediul autorității – DVLA (fila 37 d.u.p.), fiind cât se poate de clar că pentru obținerea permisului provizoriu în Regatul Unit al Marii Britanii nu este solicitat niciun fel de examen care să presupună o minimă verificare a cunoștințelor teoretice sau practice ale solicitantului, astfel încât s-ar putea concluziona în sensul că deținerea unui astfel de „permis” (titulatura fiind la rândul său o chestiune formală) nu atestă abilitatea deținătorului de a conduce vehicule, în realitate persoana care l-a obținut neștiind să conducă, având prin raportare la legislația românească, *statutul similar cu cel al unui elev al școlii de șoferi*, statut care reiese și din legislația britanică incidentă.

Curtea reține că legislația națională în domeniu (O.U.G. nr.195/2002) nu reglementează instituția permisului provizoriu, iar din analiza dispozițiilor art.83 din O.U.G. nr.195/2002 rezultă că au dreptul să conducă autovehicule pe drumurile publice din România, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art.20 și art.23 (s.n. – Curtea de Apel Alba Iulia), titularii permiselor de conducere naționale valabile, eliberate de autoritățile: statelor membre ale Convenției asupra circulației rutiere; statelor membre ale Uniunii Europene și statelor cu care România a încheiat un tratat privind recunoașterea reciprocă a permiselor de conducere auto. De asemenea, se prevede că pentru a conduce un autovehicul pe teritoriul României, persoanele care sunt titulare ale unui permis de conducere național eliberat de autoritățile unui stat care nu este membru al Convenției asupra circulației rutiere și nici membru al Uniunii Europene ori cu care România nu a încheiat un tratat privind recunoașterea reciprocă a permiselor de conducere auto trebuie să posede și permis de conducere internațional.

Cu referire la condițiile impuse prin dispozițiile art.20, 23 din O.U.G. nr.195/2002, Curtea reține ca relevante pentru problema sesizată prevederile art.20 alin.(1): *Pentru a conduce un autovehicul pe drumurile publice, conducătorul acestuia trebuie să posede permis de conducere corespunzător și să aibă vârsta minimă de 18 ani împliniți* (subl. Curții de Apel Alba Iulia), *cu excepția celor care conduc autovehiculele din subcategoriile AM, A1 și B1, care trebuie să aibă vârsta minimă de 16 ani împliniți*, și prevederile art.23 de la alin.(1): *Dreptul de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai pe drumurile publice îl are numai persoana care posedă permis de conducere valabil, corespunzător categoriei din care face parte vehiculul respectiv, sau dovada înlocuitoare a acestuia cu drept de circulație*, de la alin.(2): *Au dreptul de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie pe drumurile publice, în condițiile stabilite prin regulament, și persoanele care urmează un curs de pregătire practică, în vederea obținerii permisului de conducere, numai în prezența și sub supravegherea directă a unui instructor auto atestat în*

acest sens, precum și a examinatorului din cadrul autorității competente în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere pentru oricare dintre categoriile prevăzute de lege, precum și prevederile de la alin.(3¹): Pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere este precedată de o evaluare obligatorie a capacităților psihologice solicitate în activitatea de conducere a autovehiculelor, tractoarelor agricole sau forestiere ori tramvaielor. Evaluarea psihologică este obligatorie în vederea obținerii certificatului de atestare profesională pentru conducătorii de autovehicule și de tramvaie stabiliți prin prezenta ordonanță de urgență, respectiv de la alin.(4): Persoanele care solicită prezentarea la examen pentru obținerea permisului de conducere sau a unor noi categorii ori subcategorii ale acestuia trebuie să îndeplinească, potrivit legii, condițiile de vârstă, să fie apte din punct de vedere medical și să facă dovada pregătirii teoretice și practice prin cursuri organizate de unități autorizate, potrivit legii.

Din analiza coroborată a acestor texte legale, rezultă că, în legislația națională, dreptul de a conduce este conferit titularilor de permise de conducere naționale valabile numai dacă sunt îndeplinite și alte condiții imperative, acestea fiind expres indicate de legiuitor, astfel că, prin similitudine cu situația-premisă analizată, s-ar putea interpreta că, dacă o persoană care, chiar parcurgând cursurile de instruire teoretică și practică din cadrul unei școli de șoferi autorizate, este surprinsă conducând un vehicul pe drumurile publice din România în afara limitelor prevăzute de alin.2 al art.23 din O.U.G. nr.195/2022, respectiv *fără a se afla în prezența și sub supravegherea directă a unui instructor auto atestat în acest sens, ori a examinatorului din cadrul autorității competente în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere pentru oricare dintre categoriile prevăzute de lege*, se va reține că a condus fără a poseda permis de conducere, săvârșind fapta prevăzută de art.335 alin.1 C.pen., iar nu că a condus fără a avea dreptul de a conduce autovehicule în România (faptă prevăzută de art.335 alin.2 C.pen.). Se ridică prin urmare problema dacă simpla deținere a unui permis provizoriu provenit din Marea Britanie, fără ca acesta să reprezinte un permis de conducere propriu-zis valabil ori recunoscut în România, ci reprezentând, potrivit legislației britanice, un document echivalent cu atestarea calității de elev al școlii de șoferi, poate să determine în favoarea persoanei (care de altfel nu posedă un alt permis de conducere național valabil în sensul dispozițiilor art.83 ale O.U.G. nr.195/2002, precitate), având în concret statutul unui elev al școlii de șoferi, reținerea variantei atenuate a infracțiunii (conducere fără permis în ipoteza persoanei care nu are dreptul de a conduce autovehicule pe teritoriul României), în eventualitatea în care ar conduce pe drumurile publice din România exclusiv în baza permisului provizoriu menționat, cu posibilitatea de a beneficia de o situație mai ușoară decât cea a unui elev al unei școli de șoferi din România, astfel cum s-a descris anterior.

Mai mult, așa cum rezultă din cele de mai sus, o persoană poate obține permisul de conducere provizoriu încă de la vârsta de 15 ani și 9 luni, iar potrivit legislației române permisul de conducere a unui autoturism (categoria B) se poate obține de la vârsta de 18 ani (conform art. 20 alin.4 lit.b din O.U.G. nr.195/2002). Prin urmare, dacă s-ar împărtăși ideea că încadrarea juridică a faptei comise de posesorul unui permis de conducere britanic este cea din art.335 alin.2 C.pen., atunci s-ar ajunge la concluzia că acesta va fi încadrarea juridică și în privința oricărei persoane care are vârsta între 15 ani și 9 luni și 18 ani, deține un astfel de permis și conduce pe drumurile publice din România autoturisme pentru care este necesar permis de conducere categoria B.

Se impune a se menționa că, în conformitate cu legislația britanică, o persoană care conduce un vehicul în baza permisului provizoriu cu încălcarea condițiilor specifice impuse la momentul eliberării acestuia (de exemplu, fără însemnul „L” afișat la loc vizibil pe autovehicul sau fără un însoțitor în vârstă de minim 21 de ani și care să posede un permis de conducere definitiv de cel puțin 3 ani) va săvârși infracțiunea prevăzută de art.87 din codul rutier al Marii Britanii, având codul LC20 - *driving otherwise than in accordance with a licence* (a se vedea s. 87 din *The Road Traffic Act 1988*, astfel cum este prezentat pe pagina

oficială a guvernului britanic
<https://www.legislation.gov.uk/ukpga/1988/52/part/III/crossheading/requirement-to-hold-licence>), reieșind că, în ipoteza dată, fapta corespunde infracțiunii de conducere a unui vehicul de către o persoană care nu posedă permis de conducere, dat fiind că potrivit legislației din Regatul Unit un permis de conducere este valabil doar dacă este folosit în acord cu toate condițiile și restricțiile relevante impuse, cu precizarea că art.87 din *The Road Traffic Act 1988*, anterferit, cuprinde într-o singură incriminare atât varianta-tip (conducere fără permis, inclusiv în ipoteza conducerii cu permis provizoriu prin încălcarea condițiilor prevăzute de lege, astfel cum s-a arătat), cât și variante considerate atenuate de legislația română (conducere cu permis anulat/suspendat, conducere de către o persoană căreia i s-a interzis dreptul de a conduce etc.).

Curtea mai reține că permisul provizoriu nu este recunoscut de Convenția asupra circulației rutiere (Viena, 08.11.1968), care prevede la art.41, printre altele, că: *1. Părțile contractante vor recunoaște: a) orice permis redactat în limba lor sau într-una din limbile lor ori, în cazul în care nu este redactat într-o astfel de limba, însoțit de o traducere certificată; b) orice permis național conform dispozițiilor anexei nr.6 a convenției; sau c) orice permis internațional conform dispozițiilor anexei nr.7 a convenției, ca valabil pentru conducerea pe teritoriul lor a unui vehicul care intră în categoriile permisului, cu condiția ca permisul să fie în curs de valabilitate și să fi fost eliberat de o altă parte contractantă sau de una dintre subdiviziunile lor ori de către o asociație autorizată în acest scop de această altă parte contractantă sau de una dintre subdiviziunile sale. Dispozițiile prezentului paragraf nu se aplică permiselor de elev conducător (s.n. – Curtea de Apel Alba Iulia). (...) 3. Părțile contractante se angajează să ia măsurile necesare pentru ca permisele naționale și internaționale de conducere, prevăzute la alin.a), b) și c) ale paragrafului 1 din prezentul articol, să nu fie eliberate pe teritoriul lor fără o garanție temeinică a capacităților conducătorului și a aptitudinii sale fizice.*

Curtea constată că dispozițiile art.11 alin.4 din Directiva 2006/126/CE privind permisele de conducere prevăd, printre altele, că „un stat membru refuză să recunoască valabilitatea oricărui permis de conducere eliberat de un alt stat membru unei persoane al cărei permis de conducere face obiectul unei restricții (...)”. Tot aici se prevede că „permisele de conducere eliberate de statele membre sunt recunoscute reciproc”, dispoziții care însă se raportează la art.1 al acestei directive, potrivit căreia „statele membre introduc un permis de conducere național (...). Semnul distinctiv al statului membru care eliberează permisul figurează pe emblema de la pagină 1 a modelului comunitar de permis de conducere”, iar potrivit Anexei 1 a directivei sus-menționate, „pagina 1 (a permisului de conducere) conține, pe lângă semnul distinctiv amintit mai sus, cuvintele „Permis de conducere, imprimate cu caractere mari în limba statului membru”, fiind sub acest aspect demn de menționat și faptul că, potrivit art.5 lit.d din Ordinul nr.163/2011 privind preschimbarea permiselor naționale eliberate de autoritățile altor state cu documente similare românești, „*nu pot fi preschimbate cu documente similare românești, permisele de conducere provizorii (...)*”.

Toate cele de mai sus justifică necesitatea formulării sesizării către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept puse în discuție în prezenta cauză, stabilirea împrejurării dacă deținerea de către o persoană exclusiv a documentului intitulat „permis de conducere provizoriu”, cu particularitățile expuse anterior, echivalează cu situația inexistenței dreptului de a conduce pe teritoriul României în sensul art.335 alin.2 C.pen. sau, dimpotrivă, cu nedeținerea permisului de conducere în sensul art.335 alin.1 C.pen. constituind un aspect esențial pentru soluționarea prezentei cauze.

O ultimă chestiune, secundară și subsidiară, pe care instanța dorește să o mai menționeze este aceea că dezlegarea chestiunii de drept supusă analizei va fi de natură să conducă la stabilirea corectă a încadrării juridice a faptei inclusiv în cauzele în care în care posesorul exclusiv al unui permis provizoriu de conducere britanic, de tipul celui deținut de inculpat, conduce pe drumurile publice din România cu încălcarea a înseși condițiilor care au stat la baza eliberării acestuia de către autoritățile britanice și a condițiilor cumulative în care

putea fi utilizat, respectiv fără ca autovehiculul condus să aibă afișat în loc vizibil litera „L” (echivalent „Școala șoferi”), fără a respecta viteza maximă de deplasare de 40 mile/oră (circa 65 km/oră), fără ca posesorul permisului provizoriu să fie însoțit de către un posesor de permis de conducere definitiv (full driving license) care să-l fi dobândit de cel puțin trei ani sau fără ca vârsta minimă a persoanei însoțitoare să fie de cel puțin 21 de ani.

În raport de toate cele expuse, Curtea de Apel Alba Iulia, apreciind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art.475 raportat la art.476 alin.1 Cod de procedură penală, va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art.335 alin.2 C.pen., respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?”

În baza art.476 alin.2 Cod procedură penală, având în vedere că nu s-a solicitat administrarea altor probe, urmând ca instanța de apel să se pronunțe cu privire la cererea de schimbare a încadrării juridice anterior dezbaterilor cu privire la apelul declarat, va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a deciziei privind chestiunea de drept supusă dezlegării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art.335 alin.2 C.pen., respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?”

În baza art. 477 alin.2 C.proc.pen. suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 4.05.2022.

Președinte,
(...)

Judecător
(...)

Grefier
(...)

Inițialele redactorului și ale tehnoredactorului:AS/D.H
Numărul exemplarelor:2